

ANNA MARIA WIŚNIEWSKA

**Wydział Biznesu i Stosunków Międzynarodowych
Akademia Finansów i Biznesu Vistula**

ORGANIZACJA I FINANSOWANIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ Z WYKORZYSTANIEM POMOCY Z POWIATOWYCH URZĘDÓW PRACY

Osoba bezrobotna, dzięki otrzymaniu wsparcia finansowego z Powiatowego Urzędu Pracy w postaci dotacji, może sfinansować rozwój swojego biznesu, jednak powinna staranie się do tego przygotować, wypełniając poprawnie wnioski o jej przyznanie, ale również winna osiąść umiejętność organizacji pracy własnej. To istotny element niezbędny każdemu przedsiębiorcy, to umiejętność, która pozwoli w pełni wykorzystać czas oraz energię na sprawy najważniejsze,

Celem artykułu jest przedstawienie możliwości wsparcia finansowego osób bezrobotnych, jakie oferują PUP, ze szczególnym uwzględnieniem jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej, oraz ukazania największych trudności, na które napotykają wnioskodawcy podczas wypełniania wniosków.

„Pieniądze nie czynią człowieka szczęśliwym,
ale przyczyniają się ogromnie do pewności siebie
i dają spokój”

Erich Maria Remarque

1. Wprowadzenie

Powyższe stwierdzenie niemieckiego pisarza z XX wieku do dziś pozostaje aktualne, przedsiębiorcy przede wszystkim brakuje tego ostatniego, czyli spokoju. Przede wszystkim brak jest go tym osobom, które stawiają pierwsze kroki w biznesie, lub tym, którzy dopiero planują „przejsć na swoje”. Przedsiębiorca – a za takiego powszechnie uznaje się osobę prowadzącą we własnym imieniu i na własne ryzyko działalność gospodarczą w celu osiągnięcia jak największych zysków, powinna charakteryzować się pewnymi cechami. Najlepiej takimi jak:

- pomysłowość,
- kreatywność,
- aktywność w działaniu

jeśli dodać do tego umiejętność nie tylko tworzenia, ale i wykorzystywania szans jakie pojawiają się na rynku, odrobinę szczęścia, oraz skłonność do podejmowania ryzyka, to mamy idealny materiał na przyszłego biznesmena.

Zwykle, początkujący przedsiębiorca ma interesujący pomysł na własny biznes, jednak brakuje mu w odpowiedniej wysokości środków finansowych aby urzeczywistnić marzenie. Taki stan musi wywołać frustracje, zwłaszcza w momencie gdy nie ma oszczędności, nie ma osoby z grona najbliższych, która byłaby skłonna pożyczyć pewną kwotę. To pozwoliłoby utrzymać kontrolę nad firmą oraz utrzymać niezależność, a w razie niepowodzenia pozwoliłoby uniknąć popadnięcia w długi.

Osobom, które chciałyby spróbować swoich sił w biznesie, wychodzi na przeciw Państwo, które, w ramach działań zapobiegających bezrobociu, oferuje wsparcie finansowe, udzielając dotacji na podjęcie jednoosobowej działalności gospodarczej w ramach pomocy *de minimis*. Jest to wsparcie o niewielkich rozmiarach, wobec czego nie powoduje naruszenia konkurencji rynkowej, a wywodzi się z rzymskiego prawa „*de minimis non curat lex*” prawo nie troszczy się o drobiazgi.

2. Przedsiębiorca dawniej i dziś

Do literatury ekonomicznej, jako pierwszy pojęcie przedsiębiorcy wprowadził w połowie XVIII wieku Francuz R. Cantillon, definiując go jako: „osobę działającą w handlu, nastawioną na wykorzystywanie okazji do osiągania zysków z różnic w cenach towarów, ponosząc przy tym ryzyko ekonomiczne” [1]. A. Smith za przedsiębiorcę uznał właściciela, którego cechowała przede wszystkim umiejętność oszczędzania i mobilizowania kapitału, oraz gotowość do podejmowania ryzyka, natomiast J.B. Say uznał za przedsiębiorcę właściciela, który łączy w sposób umiejętny czynniki produkcji, koordynuje je, przenosząc zasoby ekonomiczne z obszaru niższej na obszar wyższej efektywności” [1]. Niebagatelnym wkład do nauki o przedsiębiorczości wniósł J.A. Schumpeter. Podkreślał on, że przedsiębiorca, wprowadzając innowacje, ożywia gospodarkę, w której nierównowaga powodowana innowacjami przedsiębiorców to norma zdrowej gospodarki. Schumpeter na temat zachowania się przedsiębiorców w stosunku do innowacji mówi:

- innowacje wymagają przebudowy funkcjonujących zakładów bądź budowy fabryk,

- są one bardzo często powiązane z powstaniem i zanikiem przedsiębiorstw, ponieważ większość przedsiębiorstw została zbudowana z określoną ideą oraz w pewnym określonym celu: tracą one swoją żywotną siłę, gdy idea ta staje się przestarzałą,
- z reguły są one związane z wejściem do życia gospodarczego nowych ludzi [1].

Przedsiębiorca, prowadząc działalność gospodarczą, musi dostosowywać się do potrzeb rynku i stale dostosowywać się do jego wymagań innowacyjnych, aby móc skutecznie konkurować, zatem przedsiębiorca jest postacią kluczową. Zakładając przedsiębiorstwo, kieruje się chęcią zysku, swoim działaniem wspiera postęp ekonomiczny, prowadzi przedsiębiorstwo, angażując do tego środki własne bądź pozostawione do jego dyspozycji. Ponosi przy tym ryzyko niepowodzenia, działając w warunkach niepewności. Na koniec rozważań na temat przedsiębiorcy można przytoczyć definicję przedsiębiorcy, jaką podaje R. Griffin w swojej pracy pt. „Podstawy zarządzania organizacjami”: Przedsiębiorca to ten, kto podejmuje działania objęte mianem przedsiębiorczości, ktoś kto organizuje i prowadzi działalność gospodarczą oraz podejmuje przy tym ryzyko [2].

Osoba pragnąca prowadzić swój biznes powinna mieć „zmysł przedsiębiorczości”, osoba przedsiębiorcza to osoba zaradna, kreatywna, energiczna, odważna, przejmująca inicjatywę, aktywna i pomysłowa. To osoba, która szybko podejmuje decyzje, posiadająca umiejętność odnajdywania się w trudnych sytuacjach, która potrafi przystosować się do pewnych, nie zawsze „wygodnych” sytuacji. Te wszystkie cechy będą niezwykle pomocne osobie, planującej otwarcie własnego biznesu, a każdego roku będzie ich coraz więcej.

Jak wynika z raportu [3] Polska 2040 firmy 4P research mix wynika, że w kolejnych latach problem utraty pracy na etacie będzie dotyczył coraz większego grona osób, w związku z tym trzeba będzie szukać alternatywy dla zatrudnienia w tej formie. Jedną z alternatyw może być założenie własnej firmy.

3. Możliwości wsparcia dla osób bezrobotnych z Powiatowego Urzędu Pracy

Jednym z kluczowych narzędzi w walce państwa z bezrobociem jest dofinansowanie początkujących firm, bądź też osób, które chcą otworzyć działalność. W końcu, aby otworzyć firmę nie wystarczy entuzjazm i dobry pomysł. Potrzebne są środki finansowe, niezbędne do inwestycji, do zakupu usług księgowych, czy kupna podstawowych narzędzi do wykonywania pracy/świadczenia usług. Co prawda na rynku jest wiele instrumentów finansowych przeznaczonych do wsparcia początkującego przedsiębiorcy, ale nie wszystkie są dostępne od razu. Dla osoby bezrobotnej, a za taką, wg Ustawy o promocji zatrudnienia i instytucji

cjach rynku pracy, uznaje się osobę pełnoletnią (kobiety do 60 a mężczyźni do 65 roku życia), niezatrudnioną i niewykonywającą innej pracy zarobkowej, która jest zdolna i gotowa do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie. Jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy właściwym dla miejsca zameldowania stałego lub czasowego [4]. Dla Powiatowych Urzędów Pracy istotne jest również, iż osoba bezrobotna to taka, która nie posiada aktywnego wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, jest to jeden z warunków, który musi być spełniony przez osobę starającą się o wsparcie z tej instytucji.

Powiatowy Urząd Pracy¹ daje różne możliwości wsparcia. Poniżej przedstawione zostały jako aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu:

Staże – to projekt, który jest skierowany do pracodawcy, który go zorganizuje osobie bezrobotnej, zarejestrowanej we właściwym PUP². Staż to nabywanie umiejętności praktycznych do wykonywania pracy przez wykonywanie zadań w miejscu pracy bez nawiązywania stosunku pracy z pracodawcą. Jeśli osoba bezrobotna odbywająca staż chce w przyszłości starać się o dotacje na założenie własnej działalności, to nie może przerwać stażu bez uzasadnionej istotnej przyczyny. Przed złożeniem wniosku o staż należy się dokładnie zastanowić, ponieważ Starosta może skierować bezrobotnego na odbycie stażu do 6 miesięcy, ale jeśli osoba ma mniej niż 30 lat to może być skierowana na staż do 12 miesięcy.

Prace społecznie użyteczne – to prace wykonywane przez bezrobotnych, którzy nie mają prawa do zasiłku. Są to prace wykonywane w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, oraz organizacjach lub instytucjach, które zajmują się pomocą charytatywną bądź pomocą czy pracami na rzecz społeczności lokalnej. Osoba, która w przyszłości chce starać się o dotacje na podjęcie działalności gospodarczej, nie może takiej pracy odmówić, w momencie kiedy zostanie na nią skierowana.

Roboty publiczne – oznaczają zatrudnienie bezrobotnego o okresie od 6 do 12 miesięcy do wykonywania pracy, którą zorganizuje gmina lub organizacja pozarządowa, która statutowo zajmuje się ochroną środowiska, oświatą, kulturą, opieką zdrowotną i kulturą fizyczną oraz turystyką.

Prace interwencyjne – organizowane są przez pracodawcę, który zatrudnia osobę bezrobotną mającą problemy z wejściem bądź powrotem na rynek pracy. Do pracy interwencyjnej może zostać skierowana osoba bezrobotna, która ma ustalony własny profil pomocy bądź ma ustalony indywidualny plan działania.

¹ Na potrzeby artykułu Autorka wykorzystuje informacje z Powiatowego Urzędu Pracy w Błoniu (właściwy dla miejsca zameldowania), analizowane wnioski o przyznanie jednorazowo dotacji na podjęcie działalności gospodarczej zaczerpnięte były również z tego urzędu.

² Kryteria kwalifikowalności obligatoryjne dla wszystkich zainteresowanych dostępne są na stronie internetowej PUP.

Prace interwencyjne może zorganizować w zasadzie każdy pracodawca, który jest w stanie takie prace poprowadzić prawidłowo i nie jest w stanie likwidacji, jak również nie ma zaległości w opłacaniu podatków. W zamian za to otrzymuje zwrot części kosztów, związanych z zatrudnieniem skierowanej z PUP osoby bezrobotnej, poniesionych na zatrudnienie, nagrody czy składki na ubezpieczenie społeczne, w wysokości 980,70 PLN.

Bon stażowy – to gwarancja skierowania na odbycie stażu u pracodawcy, którego może wskazać osoba bezrobotna. Warunkiem jednak jest, że pracodawca po odbyciu stażu przez bezrobotnego zatrudni ją przez okres sześciu miesięcy.

Bon zatrudnieniowy – stanowi dla pracodawcy gwarancję refundacji części kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne przez okres 12 miesięcy, w wysokości zasiłku dla bezrobotnych w związku z zatrudnieniem bezrobotnego, który nie ukończył 30 roku życia na okres 18 miesięcy i jest objęta profilem pomocy I lub II [5].

Bon szkoleniowy – to instrument skierowany do osób poniżej 30 roku życia przyznawany na podstawie indywidualnego planu działania. Osoba bezrobotna powinna złożyć wniosek o przyznanie bonu szkoleniowego, w ramach którego starosta sfinansuje jedno, oraz uprawdopodobniła podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej po zakończeniu szkolenia. Warto starać się o taki bon jeśli jest się do tego uprawnionym, ponieważ bezrobotny może wybrać sobie szkolenie, dzięki któremu w przyszłości będzie mógł poprowadzić własny biznes, wykorzystując do tego inne wsparcie jakie daje PUP.

Bon na zasiedlenie – podobnie jak bon szkoleniowy adresowany jest do osób bezrobotnych, które nie ukończyły 30 roku życia i chcą podjąć pracę bądź działalność gospodarczą poza lokalnym rynkiem pracy. Uzyskanie bonu na zasiedlenie daje gwarancję otrzymania środków finansowych, które mogą zostać przeznaczone na pokrycie kosztów zamieszkania w związku z podejmowaną pracą bądź działalnością gospodarczą.

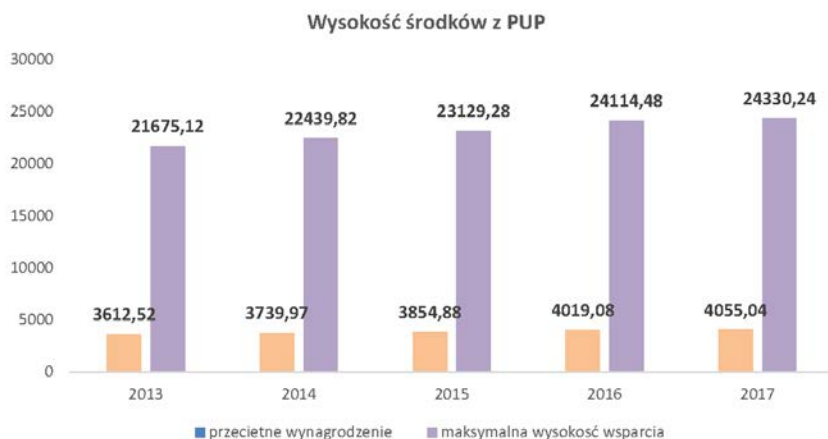
Refundacja kosztów zatrudnienia osoby bezrobotnej do 30 roku życia – refundacja taka może być przyznana przedsiębiorcy lub pracodawcy, u którego w okresie ostatnich 6 miesięcy nie zmniejszono zatrudnienia z przyczyn leżących po stronie zakładu pracy.

Dofinansowanie do wynagrodzenia za zatrudnienie osoby 50+, a dokładnie dofinansowanie do wynagrodzenia za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego, który ukończył pięćdziesiąty rok życia. Jest to świadczenie, które może być przyznane pracodawcy i przysługuje przez 12 miesięcy (bezrobotni którzy ukończyli 50 lat, a nie ukończyli 60 lat) lub 24 miesiące (osoby bezrobotne, które ukończyły 60 rok życia). Po okresie dofinansowania pracodawca obowiązany jest do zatrudnienia skierowanego bezrobotnego przez 6 oraz 12 miesięcy.

Jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej – jest to instrument wspierający osoby, które chcą spróbować swoich sił w biznesie. Zgodnie

z Ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy Starosta może przeznaczyć ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, w tym środki na pokrycie konsultacji i doradztwa, i kosztów pomocy prawnej związanej z podjęciem tej działalności gospodarczej. Wysokość środków jaką może otrzymać osoba bezrobotna jest określona w umowie, którą zainteresowany podpisuje z UP, jednak nie może ona przekroczyć sześciokrotności przeciętnego wynagrodzenia.

Na wykresie 1 przedstawiono wysokość przeciętnego wynagrodzenia w II kwartale w latach 2013-2017.

Wykres 1. Wysokość środków z PUP

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Dane za rok 2017 to informacja dotycząca miesiąca stycznia

(<http://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/stawki-kwoty-wskazniki/> dostęp: 04 stycznia 2017).

Każdego roku Powiatowe Urzędy Pracy uruchamiają nabór wniosków, podając na stronach internetowych informacje na temat otwarcia kolejnej edycji. W 2016 roku PUP w Błoniu uruchomił 6 edycji, w każdej z nich przyznanych zostało 12 dotacji, PUP w Legionowie natomiast uruchomił 5 edycji w których przyznał po 12 dotacji dla osób bezrobotnych. Osoby pragnące otrzymać dotacje powinny złożyć do PUP poprawnie wypełniony wniosek o przyznanie dotacji, co jak się okazuje wcale nie jest takie proste. Wniosek taki jest swoistym biznesplanem. Podczas wypełniania go osoba bezrobotna musi wykazać, że doskonale wie czego chce, wie co będzie robić, jak będzie to robić, z kim, w jakich warunkach i przy pomocy jakich środków.

Jak wyżej wspomniano nie jest to łatwe zadanie, jednak nie należy się zrażać nawet wtedy, gdy za pierwszym razem wniosek zostanie odrzucony zarówno z przyczyn formalnych, jak i merytorycznych. Bezrobotny nie ma prawa odwoła-

- Poprawnie wypełniony wniosek powinien zawierać takie informacje, jak:
 - *Kwotę wnioskowanych środków* – tu pamiętać należy, aby nie przekroczyć maksymalnej wysokości wnioskowanej kwoty. Według ww. Ustawy może to być wysokość nieprzekraczająca 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia, jednak PUP podają do wiadomości wysokość środków o jaką można się starać (np. 20 000 PLN.) Kwota o którą wnioskuje bezrobotny powinna wynikać ze szczegółowej kalkulacji kosztów jakie zostaną poniesione.
 - *Rodzaj działalności gospodarczej*, którą zamierza podjąć bezrobotny wraz z pięciodzianowym kodem Polskiej Klasyfikacji Działalności Gospodarczej PKD 2007;
 - Przewidywane efekty ekonomiczne prowadzenia działalności gospodarczej.
 - Kalkulację kosztów związanych z podjęciem działalności wraz ze źródłami ich finansowania.
 - Szczegółową specyfikację i harmonogram zakupów w ramach wnioskowanych środków.
 - Rodzaj załączników, które wnioskodawca dołącza do wniosku (dyplomy, potwierdzenie odbycia szkolenia, niezbędne zezwolenia).

Wniosek, który wypełnia osoba bezrobotna, jak wcześniej wspomniano, stanowi swoisty biznesplan. Składa się z kilku części, do których dołączona jest instrukcja do wymogów, do której należy się zastosować, ponieważ większość jej zaleceń stanowi podstawę podczas formalnej oceny wniosku [6].

W poprawnie wypełnionym wniosku powinna się znaleźć dokładnie prze-myślana koncepcja przyszłego przedsięwzięcia, przyszły przedsiębiorca we wniosku ma przedstawić rynek na którym będzie działał, w związku z tym powinien wiedzieć, czy jest tam dla niego miejsce, musi wykazać, że zna lokalną kon-kurencję, oraz przedstawić w czym będzie lepszy. Sprawą oczywistą jest, że biznesplan musi być mocno osadzony w realiach. Pomocna jest do tego analiza SWOT, oraz wnioski jakie z niej płyną, ponieważ to właśnie świadomość słabych i mocnych stron przedsięwzięcia, oraz informacja na temat szans i zagrożeń daje gwarancję, że przyszły przedsiębiorca będzie wiedział, co dalej robić. Anali-za SWOT jest bardzo ważnym narzędziem, ponieważ dzięki niej wnioskodawca będzie wiedział, czy dana mocna strona pozwoli wykorzystać daną szansę, czy

dzięki danej mocnej stronie jest w stanie zniwelować zagrożenie? Istotną informacją, która wynika z analizy jest również to, czy dana słaba strona ogranicza nam możliwość wykorzystania szansy i czy słaba strona potęguje ryzyko związane z zagrożeniem? Poprawne wypełnienie i wyciągnięcie wniosków z analizy SWOT stanowi podstawę sukcesu podczas formalnej i merytorycznej oceny wniosku.

Autorka niniejszego artykułu przeanalizowała 69 wniosków, które wypełniali studenci II stopnia studiów niestacjonarnych będących na III semestrze, studiujących w Szkole Głównej Turystyki i Rekreacji oraz w Akademii Finansów i Biznesu Vistula w Warszawie, w roku akademickim 2015/2016 oraz 2016/2017. W grupie osób wypełniających wnioski, w ramach ćwiczeń, były również osoby pozostające bez pracy wykazujące zainteresowanie złożenia wniosku po ukończeniu nauki.

Studenci w ramach ćwiczeń, z uwagi na ograniczenia czasowe, wypełniali tylko część opisową wniosku, oraz dwa załączniki w tym analizę SWOT, oraz planowane działania organizacyjne, przedsięwzięcia i inwestycje przed złożeniem wniosku, oraz działania jakie będą podejmowali po otrzymaniu dofinansowania.

Najwięcej trudności sprawiała analiza SWOT, podczas pierwszej próby jej sporządzenia tylko 4 osoby wywiązały się z tego poprawnie. Zwykle, przeprowadzając analizę, studenci – być może przyszli kandydaci na przedsiębiorców, podawali słabe i mocne strony, szanse i zagrożenia, ale nie dokonywali analizy, nie wyciągali wniosków, a przecież jest to klucz do przyszłego działania. O tym, jak wielkie znaczenie ma dokładne i rzeczowe przeprowadzenie analizy SWOT, może świadczyć fakt, że w karcie oceny wniosku (ocena formalna, prawna i merytoryczna):

- za analizę SWOT kandydat otrzymuje maksymalnie 16 punktów,
- za opis planowanego przedsięwzięcia może zdobyć maksymalnie 17 punktów,
- oceny zbieżności pomiędzy posiadanym przygotowaniem merytorycznym (wykształceniem, odbytymi szkoleniami, doświadczeniem zawodowym) a planowaną działalnością max. 3 punkty,
- oceną stanu przygotowania do prowadzenia działalności (lokal, maszyny, przedsięwzięcia organizacyjne) max. 7 punktów,
- oceną uzasadnienia przewidywanych kosztów, podatków i przychodów max. 3 punkty,
- oceną uzasadnienia zakupów w ramach wnioskowanych środków za którą przewidziane zostały maksymalnie 3 punkty.

Za cały poprawnie wypełniony wniosek, wnioskodawca maksymalnie może uzyskać 50 punktów, natomiast niezbędne minimum to 35.

Innym problemem, na który autorka zwraca uwagę, był fakt, że przyszły przedsiębiorca, wiedząc jaką firmę chce otworzyć, mając do tego kwalifikacje

bądź zdolności techniczne/manualne, nie bardzo wie, na czym jego praca powinna polegać – oprócz wykonywania podstawowych czynności, takich jak: świadczenie usługi czy wykonywanie zleceń od klienta, czyli to, na czym się bez wątpienia zna.

Osobie, która jest zatrudniona na etacie i wykonuje polecenia, mającej określone zadania i obowiązki (czasem od lat te same), ciężko jest się mentalnie |przestawić na organizację własnej działalności, a to całkiem inna praca, inne obowiązki.

Praca taka będzie polegać na kierowaniu zatrudnianymi ludźmi, samodzielnym podejmowaniem decyzji i ponoszeniu konsekwencji z nimi związanych, podejmowaniu działań marketingowych, zorganizowaniu dostawców, poszukiwaniu i utrzymaniu klienta, prowadzeniu dokumentacji niezbędnej do funkcjonowania przedsiębiorstwa od strony formalnej, współpracy z biurem rachunkowym – jeśli takowa jest potrzebna. Problemy te potęgują się, jeśli przez dłuższy czas wnioskodawca pozostaje bez pracy, dlatego właśnie wypełnienie wniosku stanowi dość duże wyzwanie, ale jeśli zostanie on pozytywnie oceniony to znaczy, że kandydat będzie wiedział, jak otworzyć i poprowadzić własny „mały biznes” przy pomocy środków o które wnioskuje.

5. Organizacja pracy własnej

Osoby, które chcą otworzyć własne przedsiębiorstwo, a dotychczas były zatrudnione w organizacjach, będą musiały osiąść umiejętność organizacji pracy własnej. Staną przed koniecznością zorganizowania własnego przedsiębiorstwa, staną przed koniecznością zorganizowania pracy tak, aby nie marnować cennego czasu i energii na czynności, które nie przybliżają ich do osiągnięcia wyznaczonego celu. Jeśli nie potrafimy umiejętnie zarządzać czasem, tracimy go, tracąc czas tracimy też pieniądze.

Najprostsza filozofia zarządzania jest złożona z czterech podstawowych funkcji, które podaje R. Griffin w swojej pracy: *Podstawy zarządzania organizacjami*, te funkcje to: planowanie, organizowanie, motywowanie i kontrolowanie.

Zaczynając pracować, prowadząc własny biznes, nie możemy pozwolić sobie na pozostawienie kolejności naszych działań przypadkowi. Im więcej zadań uda nam się zaplanować, tym większe prawdopodobieństwo osiągnięcia założonego celu. Planując zadania na piśmie, unikniemy obciążania pamięci, poza tym niczego nie zapomnimy. Jeśli dodamy do poszczególnych czynności ramy czasowe, zwiększymy swoją determinację, aby osiągnąć cel. Dobrze jest zaplanować dzień, tydzień i miesiąc, aby zorientować się, co należy wykonać i w jakiej kolejności. I co najważniejsze, z planowaniem poszczególnych czynności nie należy zwlekać.

Kolejną funkcją zarządzania, którą młody przedsiębiorca powinien wziąć pod uwagę, aby sprawnie prowadzić własny biznes, jest organizowanie, czyli obmyślanie i organizowanie narzędzi, środków materialnych i finansowych a także warunków, które odnoszą się do wcześniej zaplanowanego celu działania, a dokładne zaplanowanie poszczególnych aktywności prowadzi do:

- wyeliminowania działań niecelowych i niepożądanych,
- skrócenia czasu wykonywania danego zadania/przedsięwzięcia,
- racjonalnego przyspieszenia wszystkich działań,
- wprowadzenia logicznego porządku i ładu,
- zmniejszenia ryzyka niepowodzenia,
- zwiększenia szansy na sukces [7].

Kolejną funkcją jest motywowanie, które odnosi się do motywowania ludzi, którzy są w naszym otoczeniu, i siebie do sprawnego działania, natomiast ostatnią funkcją jest kontrolowanie, czyli sprawdzenie, czy wyniki naszego działania, podejmowanych decyzji są zgodne z wcześniej przyjętym celem. Jeśli tak się nie dzieje, należy doprowadzić stan rzeczywisty do stanu pożądanego.

Aby być wydajnym, osoba prowadząca przedsiębiorstwo powinna koncentrować się na silnych stronach swojej osobowości, ponieważ nie sposób jej budować, koncentrując się na słabościach [8]. Jak radzi „ojciec nowoczesnego zarządzania” Peter F. Drucker: należy poznać swoje mocne strony, a świadomość tę można rozwijać sprzężeniem zwrotnym. Podejmując ważną decyzję, realizując istotne dla nas zadanie, dobrze jest zapisać swoje oczekiwania, oraz spodziewane efekty, a po kilku miesiącach skonfrontować wyniki z oczekiwaniami. Metoda ta pozwoli poznać silne strony oraz wykorzystać wnioski, jakie z niej wyciągniemy. Dzięki dokładnemu planowaniu swoich zadań, jesteśmy w stanie zrobić więcej. Jeśli zorganizujemy pracę własną, będziemy wiedzieć w jaki sposób mamy zabrać się do wykonywania poszczególnych czynności. Warto zastanowić się też, czy lepiej działa nam się w pojedynkę, czy potrzebujemy kogoś z zewnątrz do pomocy, kogoś z kim będziemy mogli omówić nasze plany i metody działania, ponieważ początkującemu przedsiębiorcy wsparcie z zewnątrz jest bardzo potrzebne.

Dokładne planowanie własnej pracy pozwoli ograniczyć sytuacje stresujące, związane chociażby z dotrzymaniem terminów dla odbiorcy dobra finalnego, dla dostawcy kapitału (bank czy instytucja leasingowa) jeśli będziemy korzystać z zewnętrznych źródeł, oprócz środków własnych do prowadzenia działalności, czy dostawców półproduktów.

Nie bez znaczenia podczas prowadzenia własnego biznesu pozostają również nasze przekonania oraz wartości jakimi kierujemy się w życiu.

6. Podsumowanie

Obecnie założenie firmy nie jest niczym skomplikowanym, nie jest to również proces długotrwały. Dla osób bezrobotnych, które chcą spróbować swoich sił w biznesie Powiatowe Urzędy Pracy dają możliwości wsparcia, i jak się okazuje, wcale nie jest trudno takie wsparcie otrzymać. Aby swój cel osiągnąć, należy wykazać się wytrwałością, uporem, konsekwencją w działaniu i determinacją w dążeniu do wyznaczonych sobie wcześniej celów.

Oczywiście należy mieć pomysł na biznes, najlepiej innowacyjny, jednak tu może pojawić się problem. Urzędy Pracy udzielają wyżej opisanego wsparcia, aby zmniejszać bezrobocie, jeśli w danym rejonie istnieje zbyt wiele przedsiębiorstw działających w określonej branży, to wnioskodawca nie uzyska środków finansowych na otwarcie swojej działalności, ponieważ będzie stanowić dodatkową konkurencję. Takie działanie nie byłoby zasadne, a przedsiębiorstwo mogłoby się na rynku nie utrzymać. Zanim osoba uprawniona do otrzymania wsparcia finansowego z opisywanej instytucji przystąpi do tworzenia biznesplanu, a w tym przypadku jest to wypełnienie wniosku o dofinansowanie działalności gospodarczej, powinna znaleźć niszę, w której z powodzeniem zacznie działać. Przykładem może być osoba bezrobotna, która otrzymała wsparcie finansowe, znalazła niszę na lokalnym rynku, gdzie nie miała konkurencji, posunięcie sprytne a pomysł innowacyjny, polegający na otwarciu pracowni tortów artystycznych, a nie kolejnej w rejonie cukierni, na którą PUP nie przeznaczyłby środków.

Po uzyskaniu dofinansowania przedsiębiorca musi zobowiązać się do tego, że utrzyma się na rynku przez rok od momentu uruchomienia firmy, dodatkowo w tym samym czasie musi zobowiązać się, że nie podejmie w tym czasie innego zatrudnienia. Są to ważne zobowiązania, ponieważ jeśli przedsiębiorcy nie uda się rozkręcić biznesu, będzie musiał zwrócić otrzymane środki wraz z ustawowymi odsetkami. Nie należy się tym zrażać i próbować swoich sił, ponieważ okres jednego roku to czas, w którym osoba zdeterminowana i przedsiębiorcza, dzięki dobrej organizacji pracy własnej i wsparcia finansowego, jest w stanie nie tylko otworzyć firmę, starać się zaznaczyć swoje miejsce na rynku, ale i zdobyć kluczowego klienta, dzięki czemu w przyszłości będzie w stanie dokonywać inwestycji i poszerzać swoją ofertę.

Środki finansowe jakie może otrzymać osoba bezrobotna z Powiatowych Urzędów Pracy na rozwój działalności, być może nie są wielkie, jednak dzięki nim, można realnie rozpocząć działalność na własny rachunek, a przykładem są przedsiębiorcy, którzy każdego roku w Polsce korzystają z dotacji.

Literatura

- [1] **Godziszewski B., Haffer M., Stankiewicz M., Sudol S.:** *Przedsiębiorstwo, teoria i praktyka zarządzania*, PWE, Warszawa 2011, s. 20.
- [2] **Griffin R.:** *Podstawy zarządzania organizacjami*, PWN, Warszawa 1996, s. 791.
- [3] **Frątczak-Rudnicka B.:** *Polska 2040*, Warszawa 2014, www.4Prm.com [dostęp dnia 27.12.2016].
- [4] Ustawa z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach.
- [5] www.pup.blonie.ibip.pl
- [6] www.pup.blonie.ibip.pl/wniosek
- [7] **Bieniok H.:** *Zarządzanie biznesem i samym sobą*, Wyd. Difin, Warszawa 2016, ss. 24-26.
- [8] **Drucker P.F., Drucker P.F.:** *Zarządzanie XXI wieku – wyzwania*, MT Biznes, Warszawa 1999, s. 183.

ORGANIZATION AND FINANCING BUSSINES ACTIVITIES WITH THE SUPPORT THE SUPPORT OF POVIATE LABOUR OFFICE

Summary

Having received the support from Poviате Labour Office, an unemployed person is able finance the development of business activity, however he/she should carefully prepare to this process by correct completion of the grant application. The applicant should be well organized in order to prepare his/her own work as well. That is a crucial and essential element for all businessmen. It is a skill that allows to fully exploit the time and energy to the most important issues.

The main purpose of this article is to present the possibilities of financial support for unemployed offered by the Poviате Labour Office. It also includes the information about one-time benefits granted for the commence of business activity. The article presents the greatest difficulties that unemployed may encounter while filing the applications as well.